

ע"פ 16/4901 - יבגני מלניקוב - נוכח נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעוורים פליליים

14 אפריל 2016

עפ"ת 16-04-6901 מלניקוב נ' מדינת ישראל

ת"ד 1038-02-15

לפני כב' השופט רענן בן-יוסף

המערער

יבגני מלניקוב - נוכח

על-ידי ב"כ עו"ד דני רונן

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

על-ידי ב"כ עו"ד שירה ליטרסדורף

[פרוטוקול הושמטה]

פסק דין

נגד המערער הוגש בבית המשפט ל痼בורא בת"א-יפו [כב' השופט רועי פרץ] כתוב אישום, אשר ייחס לו גרימת תאונה בדרכים בתוך הספני ברמת-גן ביום 31.01.15 בשעה 13:50, עת בנהגו משאית בשביבי הספני נהג כשהוא שיכור. בבדיקה אלכוהול נמצאו בכל ליטר אוויר נשוף מריאוטו 1,080 מק"ג אלכוהול, נהג בקלות ראש ובתוך כך פגע בגב' כ' ר', אשר הלכה לצד הדרכן עם בעלה וילדיה.

כתוצאה מההתאונה נחבלה ונפצעה. המערער המשיך בנסיעתו מבלי לעצור ומבל' להגיש עזרה ולמסור פרטיים.

בית משפט קמא, לאחר שמיית ראיות, הרשיע את המערער בעבירות לפי סעיף 62(3) - נהיגה בשכרות, וסעיף 62(2) + 38(2) לפיקוד התעבורא - נהיגה בקלות ראש, אך זיכה אותו מחמת הספק מהעבירה של אי-עצירת רכב במקום תאונה לפי תקנה 144(א)(1) לת"ת.

לאחר הטיעונים לעונש ולאחר שבית משפט קמא קיבל תסקיר קצר מבחן בעניינו של המערער וחווות דעת הממונה על עבודות השירות, גזר הוא את דיןו של המערער לעונש מאסר לRICTI בעבודות שירות לשלושה חודשיים, קנס של 2,000 ל"נ, פסילה בפועל של 36 חודשים החל מיום 31.01.15, פסילה מותנית ומאסר מותנה.

הערעור שבפניו הוגש על-ידי המערער, אשר לא משלים - לא עם הכרעת הדין ולא עם גזר הדין.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

אומר, שמחינת טענותיו של המערער בכתב העreauר גם בטיעון שבפני, המועלות וטוענות שגגה בית משפט קמא בכל רכבי הכרעת דין הין, רובן ככולן, טענות הבאות חשבו עם קביעות עובדה וממצאי מהימנות של בית משפט קמא בעיירן, ועל אלו ההלכה היא שאין ערכתה העreauר באה במקומה של הרכאה הדינית, ואין היא מתערבת בהלו, אלא בעת התקיימותם של נסיבות חריגות.

בע"פ 11/9536, **ג'AMIL SORI נ' מדינת ישראל** (14.09.16) נקבע, בין היתר:

**"הלכה ידועה היא, ששבה והזוכה פעמיים רבות מספור, כי לא בណקל תערב ערכאת העreauר
בממצאים שנקבעו ברכאה הדינית ... התערבות בעובדות היא יצאת דופן וחריגה".**

בית משפט קמא הסתמכ על ראיות ברורות וחד-משמעות, לטעמי. בפסק דין המונמק והנכון, אשר הוכחו באופן ברור וחד-משמעות שהמעערער נהג שכור היה.

יש לציין, שטענתו של המערער לפניו הודעת העreauר וגם לפניו בית משפט קמא הייתה טענה אשר עובדתית היא כפולה והפוכה. Mach, הטענה היא שהמעערער לא היה שכור, ומайдך, נתען שהוא שכור, אבל מחמת העובدة ששתה וודקה מבקבוק שהיא ברכבו אותו שתה אחר התאונה.

בפני בית משפט קמא באו ראיות ברורות מפי העדים - מר גיא כפיר, עובד הספארי, שהוא מבון אובייקטיבי. בעמ' 8 ש' 11-12 לעדותו, שכאשר הגיע לרכב והנרגץ יצא, הוא התנדנד והריח מאלכוהול בשנייה שהוא יצא מהרכב. גם מר רחמים יצחקי, אף הוא עובד החניון, מצא לנכון (עמ' 17 ש' 29-28) בנסיבות, לשאול את המערער אם הוא שכור. אף בעלה של הנפגעת בתאונת, אשר בית משפט קמא על-פי פלגין דיבורא קיבל רק חלק מעודתו, העיד כי נדף מפיו של המערער ריח חזק של אלכוהול.

למרות טענות ב"כ המערער,>Showers לא הרגשו כל סמן שכחו מהמעערער, Ros'in דורון בסטייקר הריח ריח חזק של אלכוהול מפיו של המערער ועוד.

אף מכשיר הינשוף, כאמור, מצא שבכל ליטר אויר נשוף מריאוטו של המערער נמצא 1,088 מ"ג אלכוהול. המערער נכשל בבדיקה נשיפון וכשל כישלון מוחלט בבדיקה המאפיינים.

בית משפט קמא, באופן מפורש לעניין התרחשויות התאונת והעובדת שנגרמה חבלה לנפגעת התאונה, אמר שהוא מאמין בפה מלא לאווצה עדה, ולעומת זאת, באשר לעדותו של המערער, דחה אותה כבלתי-אמינה ולא יתפלא הדבר כאשר המערער באמרתו **ת/13**, נשאל החל מש' 25 לגילוין 2 ברחל בתר הקטנה האם שתה אלכוהול לפני שנרגז והшиб בשיליה, נשאל מתי לאחרונה שתה אלכוהול ואמר שאינו זוכר, בעיקר לא אמר ששתה אחרי התאונה, כפי שטען לראשונה בשלב המענה לכתב האישום בבית המשפט.

הן לשאלת התרחשות התאונה, הן לשאלת השכרות, הכרעת דיןו של בית משפט קמא לא נפל בה כל דופי והוא נכון, וכאמור, אין כל מקום להטעב בכך קביעות עובדה וממצאי מהימנות שקבע בית משפט קמא. גם הטענה של הרשות על סמך ראיות נסיבתיות אין בה כל ממש.

הערעור על הכרעת הדין אפוא נדחה.

באשר לעונש, אכן בית משפט קמא, בהטיילו עונש מסר לרצוי בעבודות שירות לשולשה חודשיים, ובהתילו פסילה לשלש שנים, לא הקל עם המערער, אך בית משפט קמא עשה זאת בצדק בהינתן רמת השכרות הגבוהה של המערער, גם גזר דין של בית משפט קמא מונמק היטב ועשוי לתלפיות, וגם בעניין זה ההלכה היא בע"פ 4034/07, **מדינת ישראל נ' מוחמד אבו-טקה**:

"**כידוע, ההלכה היא כי ערכאת הערעור אינה מתערבת בעונש שהטילה הערכת הדינונית, אלא במקרים בהם הערכת הדינונית טעונה או שהיא שגנזה על ידה חריגה במידה קיצונית ברמת הענישה המקובלת בנסיבות דומות.**"

בית משפט קמא לא טעה בעונש, ובנסיבות, העונש שהטיל היה הולם וראוי, ולכן אין מנוס אלא לדחות גם חלק זה בערעור.

על המערער היה להתחיל לבצע את עבודות השירות ביום 16.04.04. מועד זה כבר חלף וממילא ניתן עיכוב ביצוע לרצוי.

המערער יתציב לרצוי ביצוע עבודות השירות במקום שנקבע על-ידי בית משפט קמא ובחוות דעת הממונה ביום 01.05.16, עד השעה **08:00**.

-העתק הפרוטו' ישלח אל הממונה על עבודות השירות.

במידה והמועד שצוין לעיל אינו מתאים, מתבקש להודיע לבית משפט זה.

ניתן והודיע היום, ו' ניסן התשע"א,
14/04/2016 במעמד הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט

הוקליד לעדינה פרדזיד'